

Նիկողայոսի դէմ կուռելու: Սակայն երբ 1629ին ի կամենից, Նիկողայոսի դէմ ժողովրդեան գլուխն անցաւ, Նիկողայոս զինք մինչեւ Պուլտանաց երկիր (Վալաքիա) արտաքսել տուաւ տէրութեան ձեռք. ուրկէ կեսարացին՝ Նիկողայոսին դէմ բանադրանք արձակեց, եւ վերադարձաւ կեսարիա: Անտարակոյս Յովհ. Խուլ երբ լսեց կեսարացւոյն լեհաստան գտնուիլը, փութաց դէպ ի լեմպերկ, Նիկողայոսին սգնելու, ինչպէս յաջորդէն յայտնի կ'ըլլայ:

Ընդարձակ տեղեկութիւններ կու տայ լեմպերկի հայ քահանայ մը Յովհ. Խուլին լեմպերկ գործածներուն վրայ: Այս պատմիչը (կամենից, էջ 211—2), Նիկողայոսի գլխաւոր հակառակորդներէն մէկը, կը ստորագրէ լեմպերկի Նիկողայոս Եպ.ին կաթողիկեայ ըլլալը, ժողովրդեան հետ կուռիլը, թագաւորին հրամանով բոլոր եկեղեցիներուն Նիկողայոսի յանձնուիլը, եւ կը շարունակէ՝ թէ այս միջոցիս Վ. Պոլսեցի Խուլ Պատրիարքը լեմպերկ եկաւ: (Հրատարակին շ. Ղ. Ալիշան կ'երեւի անդրադարձած չէ Յովհ. Խուլին, վասն զի թէ Խուլը մանր գրով տպած է, եւ թէ յատուկ անուանց ցուցակին մէջ յիշատակած չէ:) Խուլը Նիկողայոսին հետ միացաւ, դաւանութիւն տուաւ, եւ ժողովուրդն ալ յորդորեց կաթողիկէ դաւանութիւն տալ, միշտ Նիկողայոս Եպ.ին (Պարոնտէր — այսպէս կ'անուանէին հիներն այն եպիսկոպոսները, որոնք օծուած են արեղայ եղած ատեն, առանց